- - - - - - - - - - - - - - - - - - - - - - - -

*https://www.saeima.lv/lv/transcripts/view/270*

**Stenogramma**
2014. gada 11.novembrī
Sēde sākas pl. 14:30 sēde slēgta pl. 14:57 sēdes ilgums 27 minūtes
- - - - - - - - - - - - - - - - - - - - - - - -

**Latvijas Republikas 12.Saeimas**
**rudens sesijas piektā (ārkārtas) sēde**
**2014.gada 11.novembrī**

Sēdi vada Latvijas Republikas 12.Saeimas priekšsēdētāja
Ināra Mūrniece.

*Sēdes darba kārtība*
*Satura rādītājs*
*Balsojumi*

Sēdes vadītāja. Labdien, godātie kolēģi! Aicinu ieņemt vietas. Sāksim 11.novembra sēdi.

Izskatām deputātu Regīnas Ločmeles-Luņovas, Artura Kaimiņa, Ingunas Sudrabas, Gunāra Kūtra, Silvijas Šimfas, Arvīda Platpera, Aivara Meijas, Mārtiņa Šica, Romāna Mežecka, Mārtiņa Bondara, Jāņa Ruka, Nellijas Kleinbergas, Daiņa Liepiņa, Ingas Bites, Andreja Klementjeva, Ņikitas Ņikiforova, Valērija Agešina, Jāņa Tutina, Artūra Rubika, Ivana Ribakova, Igora Pimenova, Sergeja Mirska, Raimonda Rubika, Sergeja Potapkina, Vitālija Orlova, Jāņa Urbanoviča, Andreja Elksniņa, Jūlijas Stepaņenko, Ivana Klementjeva, Borisa Cileviča, Vladimira Nikonova, Mihaila Zemļinska, Zentas Tretjakas, Jāņa Ādamsona, Marjanas Ivanovas-Jevsejevas un Sergeja Dolgopolova iesniegto lēmuma projektu **"Par parlamentārās izmeklēšanas komisijas izveidošanu par Latvijas valsts rīcību, izvērtējot 2013.gada 21.novembrī notikušās traģēdijas Zolitūdē cēloņus, un turpmākajām darbībām, kas veiktas normatīvo aktu un valsts pārvaldes un pašvaldību darbības sakārtošanā, lai nepieļautu līdzīgu traģēdiju atkārtošanos, kā arī par darbībām minētās traģēdijas seku novēršanā"**.

Tātad uzsākam debates.

Pirmais debatēs pieteicies deputāts Arturs Kaimiņš.

A.Kaimiņš (LRA).

Godātās amatpersonas! Cienījamie deputāti! Dārgie Saeimas darbinieki!

Savā uzrunā jums es šodien runāšu par pazemību, par pašcieņu un godu.

Cienījamie kolēģi! Lūdzu, nepazemojiet sevi, nepazemojiet savas partijas, nepazemojiet Saeimu ar muļķīgiem izsaucieniem no zāles manas uzrunas laikā! Tie tiks reģistrēti stenogrammā un paliks kā pierādījums nespējai svarīgos brīžos pacelties pāri sīkiem savstarpējiem kašķiem. Sabiedrība no Saeimas gaida vairāk. Mūsu atbildība šodien ir daudz augstāka, jo ar savu rīcību un ar savu balsojumu par parlamentārās izmeklēšanas komisijas izveidošanu mēs pazemīgi atdodam godu tiem 54 mūsu līdzpilsoņiem, kuri Zolitūdē gāja bojā Latvijas Republikas nesakārtotās likumdošanas dēļ.

Ļaujiet man paskaidrot, ko es ar to domāju. Mēs dzīvojam nejaušību pasaulē. Mēs gluži kā bez vainas cietušie Zolitūdes upuri nevaram prognozēt ļauno dzīves loteriju, kura kaut kādā brīdī var beigties ar nāvi. Katrs no mums varēja atrasties Zolitūdē lielveikalā *Maxima* 2013.gada 21.novembrī. Mēs tur nebijām, tāpēc mūsu pienākums ir nodrošināt, lai tas vairs nekad neatkārtotos.

Šodien ir 11.novembris, kad pateicībā varoņiem tiek nolikti ziedi Brāļu kapos, bet Brāļu kapi ir veidojušies, lai mūsu tauta varētu atdot godu un mācīties no bez vainas cietušo upuru likteņa.

Pirmie trīs kritušie latviešu strēlnieki – Andrejs Stūris, Jēkabs Voldemārs Timma un Jānis Gavenass – 1915.gada oktobrī tika guldīti zemē, kas kļuva par Brāļu kapiem. Šī ideja mums ļāva atgūt neatkarību.

Tagad mums ir 54 Zolitūdes upuri, kuri nav miruši no lodēm, bet gan no mūsu likumdošanas neizdarībām. Mums ir pienākums atdot viņiem godu un mācīties no bez vainas cietušo upuru likteņa, lai tas neatkārtotos atkal. Tāpēc ir tik ļoti svarīgi noskaidrot, kā ar likumdošanas palīdzību var reglamentēt to profesionāļu rīcību, kuri būvē sabiedriskās celtnes, kuri glābj cietušos, kuri izmeklē noziegumus. Iespējams, viņiem nepieciešama ir mūsu palīdzība. Ja birokrātija ir tik postoša un smagnēja, tad tā ir jāvienkāršo. Ja normatīvie akti aizsargā negodīgu būvnieku peļņu, tad tie ir jāmaina. Ja sistēmā darbojas pašlabuma meklētāji un krāpnieki, tad tie ir jāatmasko. Šādus datus mums var sniegt tikai publiski veikti parlamentārās izmeklēšanas komisijas kompetenti secinājumi.

Šodienas jautājums nav par partiju politiku un partiju piederību. Es šeit stāvu, jo es citādi nevaru. Un es ticu, ka katrs sevi un savu tautu cienošs cilvēks darītu tieši to pašu.

Cienījamie kolēģi! Lūdzu, balsosim "par" parlamentārās izmeklēšanas komisijas izveidi! Tas ir mūsu pašcieņas un goda jautājums. Tas ir mūsu Saeimas prestiža un tautas uzticēšanās jautājums.

Es savā uzrunā pieminēju arī Saeimas darbiniekus. To es darīju, jo ticu, ka tikai deputāti vieni paši nespēs atjaunot Saeimas prestižu. Darbiniekiem ir jājūtas lepniem par savu piederību Saeimai. Ar savu rīcību kļūsim par iedvesmotājiem, palīdzēsim viņiem rast gandarījumu par savu ieguldījumu valstiski svarīgu jautājumu risināšanā!

Zolitūde ir tests Saeimai. Izvērtēsim un sapratīsim notikušo! Pieprasīsim un īstenosim likumdošanas uzlabojumus! Būsim kopā ar tautu!

Lūdzu, balsojiet "par" parlamentārās izmeklēšanas komisijas izveidošanu!

Sēdes vadītāja. Paldies.

Nākamā debatēs pieteikusies deputāte Regīna Ločmele-Luņova.

R.Ločmele-Luņova (SASKAŅA).

Godājamie deputāti! Cienījamie kolēģi! Sveicu jūs visus Lāčplēša dienā – dienā, kad mēs pieminam un godinām Latvijas brīvības cīņās kritušos varoņus! Šovakar pie Rīgas pils, 11.novembra krastmalā, tiks aizdedzināts tūkstošiem svecīšu, bet jau pēc desmit dienām – 21.novembrī – cilvēki nesīs un aizdedzinās svecītes Zolitūdē pie tās vietas, kur kādreiz bija lielveikals *Maxima*, bet kurš sagruva pagaidām nenoskaidrotu apstākļu dēļ un zem kura drupām gāja bojā 54 cilvēki, vecākajam no kuriem – Jurijam Aksjutinam – bija 67, bet jaunākajai – Dainai Skadmanei – tikai 23 gadi. Katastrofu, kura kļuva par briesmīgāko pēc upuru skaita kopš Latvijas neatkarības atjaunošanas, Valsts prezidents nosauca par milzīga skaita neaizsargātu cilvēku slepkavību. Prezidents vārdos toreiz – gadu atpakaļ, uzreiz pēc traģēdijas – bija skarbs, sakot, ka te nevar būt ne runas par negadījumu, jo daba vai kādi ārējie spēki pie notikušā nav vainojami. Prezidents Bērziņš intervijā sacīja, ka daudz kas ir jāmaina pamatos, jo pasaulē pēc šādām traģēdijām neskaita zīmogus un parakstus, bet tieši atbildīgās personas, kuras ir parakstījušās. Atbildīgās personas, kuras ir parakstījušās, nokļūst izmeklēšanas izolatorā. Tas būtu ļoti vēlams arī šeit – pie mums. Tā Bērziņš.

Kopš prezidents teica šos vārdus, ir pagājis gads. Neviens izmeklēšanas izolatorā tā arī nesēž un nesēdēja. Tiesa, toreizējais premjerministrs Valdis Dombrovskis demisionēja, tādējādi glābjot no

piespiedu demisijas toreizējo ekonomikas ministru Danielu Pavļutu. No visām amatpersonām, kuras varēja zaudēt savu posteni, no darba tika atbrīvots viens vienīgs cilvēks – Mārtiņš Šics.

Kad tika izveidota jauna valdība ar Laimdotu Straujumu priekšgalā, Zolitūdes traģēdijas izmeklēšana un tās seku novēršana tika ierakstīta Valdības deklarācijā kā viena no prioritātēm. Prioritāru uzdevumu izpildīšanas rezultātā tika mainīts Būvniecības likums un tiek izstrādāts Psihologu likums, kurš 11.Saeimā tika izskatīts pirmajā lasījumā un par kura likteni vēl būs jālemj 12.Saeimas deputātiem – tātad mums.

Tiesa gan, Būvniecības likums ir pavisam neliela apjoma normatīvais akts. Visas detaļas būvniecībā joprojām noteiks vairāki būvniecības noteikumi, kuri tika pieņemti diezgan lielā steigā un kuru saturu nav līdz galam izpētījuši pat nozares speciālisti, nemaz nerunājot par plašu sabiedrību, kura ir tas subjekts, kas pēc tam parasti cieš no nekvalitatīvas būvniecības rezultātiem. Bet jau tagad ir skaidrs, ka pat jaunais Būvniecības likums un jaunie būvniecības noteikumi joprojām nesniedz skaidru, nepārprotamu norādi uz to, ka lielveikals nedrīkst strādāt, ja uz tā jumta notiek būvdarbi. Nav arī skaidrs, vai lielu publisku objektu celtniecības kvalitātes nodrošināšanas noteikumi būs pietiekami, ja būvuzraugs šo būvobjektu apmeklēs 2 līdz 4 reizes visā celtniecības periodā. Nevienā normatīvajā aktā joprojām nav atspoguļota cietušo personu un NVO prasība par būvizstrādājumu kontroli valsts līmeņa laboratorijā.

2014.gada 25.martā Ministru kabinetā apstiprinātie noteikumi Nr.156, kas stājās spēkā šī gada 1.oktobrī, neparedz arī nekādas izmaiņas attiecībā uz valsts vai būvnieka pienākumiem veikt būvizstrādājumu kvalitātes kontroli.

Savukārt Psihologu likuma pašreizējā redakcija izraisa daudz jautājumu, jo Zolitūdē cietušo ieteikums bija vērsts uz specializētu psihologu grupas apzināšanu un tādas psihologu grupas izveidošanu, kura būtu ātri mobilizējama specifiskas psiholoģiskās palīdzības sniegšanai ārkārtas situācijās.

Sēdes vadītāja. Ločmeles-Luņovas kundze, jūsu laiks debatēm beidzies! *(Starpsaucieni zālē.)* Cik ilgu laiku jums debatēm vēl vajag?

R.Ločmele-Luņova. Es domāju, trīs minūtes.

Sēdes vadītāja. Jā.

R.Ločmele-Luņova. Gadu pēc Zolitūdes traģēdijas nākas konstatēt, ka nevienā Latvijas normatīvajā aktā joprojām nav normas par to, ka, atskanot ugunsdrošības signalizācijas trauksmei, būtu jāevakuē cilvēki. Kā apliecināja 16.oktobrī VUGD pārstāvis, vesela darba grupa veselu gadu pie tā strādāja, bet pagaidām bez rezultāta.

Joprojām ir spēkā prātam neaptveramais normatīvais akts, saskaņā ar kuru Zolitūdē cietušais divdesmitrīsgadīgais Rolands Kreicmanis, kurš otrajā nogruvumā, paldies Dievam, palika dzīvs, bet saņēma tādu traumu, kas liedz viņam atgriezties profesijā, saņems no valsts vienreizēju pabalstu par invaliditāti tikai tādā gadījumā, ja noteiktā invaliditātes grupa viņam saglabāsies ne mazāk kā vienu gadu. Tātad cietušais veselu gadu nav motivēts ne atveseļoties, ne rehabilitēties, jo tikai pie nosacījuma, ka viņš paliks tikpat darbnespējīgs kā uzreiz pēc slimības lapas noslēgšanas, viņš tiks pie valsts solītā pabalsta. Es pat nerunāšu par šī nosacījuma ētisko pusi, runājot par mūsu glābējiem!

Es ceru, ka... Tūlīt pabeigšu... Necitēšu Daces Akules, *Providus* vadītājas, vārdus par to, kāpēc izgāzās sabiedriskā komisija pagājušā gada ziemā. Nobeigumā pateikšu tikai vienu: es ceru, ka Zolitūdes traģēdijas parlamentārās izmeklēšanas komisija, kuras darbs neprasīs nekādus papildu līdzekļus no valsts budžeta *(Iebildumi no frakcijas VIENOTĪBA.)*, šodien tiks izveidota. Es ceru, ka darbam – nopietnam un konstruktīvam darbam! – šajā komisijā visas Saeimā pārstāvētās partijas

deleģēs tādus cilvēkus, kuri, strādājot Zolitūdes traģēdijas parlamentārās izmeklēšanas komisijā, spēs pierādīt, ka mūsu valstī ir lietas, kurās gan valdošā koalīcija, gan opozīcija spēj apvienot spēkus, lai pilnveidotu mūsu likumus un citus normatīvos aktus, valsts un pašvaldību pārvaldes sistēmu tā, lai nekas tamlīdzīgs, kas notika Zolitūdē pagājušogad, neatkārtotos.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Paldies.

Nākamā debatēs pieteikusies deputāte Inguna Sudraba.

I.Sudraba (NSL).

Labdien, kolēģi! Pēc Zolitūdes traģēdijas, gandrīz pirms gada, ikviens runāja par atbildību un bezatbildību valstī, par tieši un netieši atbildīgām amatpersonām un nepieciešamām būtiskām izmaiņām, lai līdzīgi notikumi Latvijā nekad neatkārtotos. Es apzinos, ka tiesībsargājošās institūcijas veic lielu un apjomīgu izmeklēšanu, tomēr, kā atzīst Valsts policija, tā nevarēs atbildēt uz visiem jautājumiem, kas saistīti ar šo traģēdiju. Šī gada laikā arī Ministru kabinets ir veicis atsevišķus pasākumus, lai pilnveidotu esošo situāciju. Bet vai tas ir pietiekoši? Vai ikviens var justies pārliecināts, ka likumdošana ir tāda, ka līdzīgas nelaimes vairs nevar atkārtoties?

Par ko mums atgādina Pumpuru vidusskola, kurā nobrūk piekaramie griesti, un Rīgas 19.vidusskola, kurā sporta halles ģērbtuvē... ģērbtuves gaitenī ir nokritušas ar lietus ūdeni piemirkušas piekaramo griestu plāksnes? Šajos negadījumos bērni tika pasargāti, bet cik brīdinājumu mēs vēlamies vēl sagaidīt?

Un es nedaudz atgriezīšos vēsturē, lai ar šo konkrēto piemēru parādītu, kā, grozot likumus, tiek radīta vide, kurā sabiedrību apdraudoša rīcība ir likumīga, bet galarezultāts – traģisks.

Jau 2010.gadā Valsts kontrole secināja, ka Valsts būvinspekcijas likvidācija būvniecības procesa kontroli valstī kopumā ir pavājinājusi. Un tas ietekmē katra iedzīvotāja drošību. Turklāt arī plānotais valsts budžeta līdzekļu ekonomijas rezultāts nav sasniegts. Un Valsts kontrole norādīja uz pārbaužu skaita būvobjektos būtisku samazināšanos turpat par 70 procentiem, gan uz pārbaužu neregularitāti, gan uz nepietiekamo tiesisko regulējumu, kas nenosaka minimālās obligātās pārbaudes būvobjektos, gan uz būvizstrādājumu atbilstības nepietiekamo kontroli.

Valsts kontrole apšaubīja arī pašvaldību būvinspektoru neatkarību, jo gadījumos, kad būvniecību veic pati pašvaldība, tad uzraugi vienlaikus arī atrodas darba tiesiskajās attiecībās ar pārraugāmo pašvaldību.

Un kā rīkojās atbildīgā ministrija? Ekonomikas ministrija, pamatojoties uz to, ka ir ļoti ilgstošs Būvniecības likuma pieņemšanas process, vairākkārt lūdza visu ieteikumu termiņa pagarināšanu. Sākotnēji bija noteikts, ka tas ir 2011.gada 1.decembris, bet tas izvērsās līdz pat šī gada 1.jūlijam. Vai tā ir atbildīga rīcība? Kas kavēja izstrādāt nepieciešamos normatīvos aktus? Nepietiekama ministrijas darbinieku kapacitāte?

Šis konkrētais piemērs ir stāsts, kā ar likumprojekta anotācijā ierakstīto vienīgo pamatojumu – ekonomēt valsts budžeta līdzekļus – tiek būtiski izmainīta tiesiskā vide būvniecības nozarē. Turklāt ir jāpaiet gandrīz pieciem gadiem, kuru laikā ir jānotiek traģēdijai, lai saprastu, ka iepriekš pieņemtais taupīšanas pasākums ir bijusi kļūda! Kurš ir atbildīgs, un kā varēja pieņemt likumos grozījumus, kuri paredzēja likvidēt Valsts būvinspekciju, tādējādi radot sabiedrības apdraudējumu? Nekvalitatīvi izstrādāti priekšlikumi, neskaidras vai nepatiesas likumprojektu anotācijas... Kurš iesniedza un virzīja šos grozījumus? Mums nav atbildes. Un tieši tāpēc mēs atbalstām parlamentārās izmeklēšanas komisijas izveidi, lai rastu atbildes uz šiem un daudziem citiem jautājumiem.

Arī vakar raidījumā "Dombura studija" Kriminālpolicijas priekšnieks Grišins norādīja uz to, ka būvniecības procesos ir normatīvo aktu nesaskaņotība, nav skaidru un pilnīgu priekšrakstu, līdz ar to izmeklēšanas komisijai, pieaicinot arī nozares ekspertus, saistībā ar cilvēku drošību ir jānovērtē būvnormatīvu izstrādes kvalitāte.

Tieši mums visiem, Saeimas deputātiem, ir jābūt ieinteresētiem, lai saprastu, kādas sistēmas kļūdas tika pieļautas, gan izstrādājot grozījumus normatīvajos aktos, gan savlaicīgi nenovērtējot grozījumu ietekmi uz konkrētās nozares darbu. Mums ir jāizvērtē likumdošanas izstrādes process, lai mēs nepieļautu šauru interešu vadītu likumu pieņemšanu ne būvniecības, ne citās jomās un noteiktu – beidzot! – katra atbildību par pieņemtajiem lēmumiem.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Paldies.

Nākamais debatēs pieteicies deputāts Mārtiņš Šics.

M.Šics (LRA).

Cienījamā Saeimas priekšsēdētāja! Cienītie, godātie kolēģi! Es aicinu balsot "par" Zolitūdes traģēdijas parlamentārās izmeklēšanas komisijas izveidošanu ne jau tādēļ, ka es joprojām, gadu pēc Zolitūdes traģēdijas, esmu vienīgais atrastais vaininieks, kurš turklāt ir arī sodīts un tādēļ patiesībā arī zaudējis savu līdzšinējo darbu, kam es biju ziedojis visu savu mūžu.

Es lūdzu balsot tādēļ, ka ir vajadzīga speciāla komisija, kas sekotu līdzi izmeklēšanas procesam, jo Saeimai ir visas iespējas uzdot jautājumus iekšlietu ministram, tieslietu ministram. Un jaukšanās izmeklēšanas procesā nav šīs komisijas darbības princips. Uzskatu, ka šoreiz parlamentārās izmeklēšanas komisija ir vajadzīga tieši šim nolūkam, kuram pēc būtības tā ir domāta, – izskatīt un novērst apstākļus, kas ir bijuši izmeklēšanas priekšmets. Šajā gadījumā – ne tikai apstākļus, fonu, kas izraisīja Zolitūdes traģēdiju, bet arī trūkumus un Ministru kabineta noteikumus vai to neesamību. Tie trūkumi ir jāatrod!

Līdz šim ļoti plaši un daudzkārt ir diskutēts par likumiem un citiem normatīvajiem aktiem saistībā tieši ar būvniecību. Bet faktiski neesam runājuši un neesam neko darījuši, lai uzlabotu un padarītu efektīvu, sistēmisku dažāda veida palīdzību traģēdijā cietušajiem. Joprojām mēs maldāmies priekšstatu jūklī, tajā pazaudējot vienkāršu cilvēcību un rīcības loģiku.

Es neatkārtošu jautājumu, ko pieminēja Ločmeles-Luņovas kundze, un nerunāšu par nenotikušo evakuāciju un cilvēku nesagatavotību šai rīcībai. Es runāšu par man jau tuvu kļuvušu tēmu – par to, ka, piemēram, Meksikā starptautiskas personu datu aizsardzības un privātuma uzraugu konferences ietvaros 2011.gadā tika pieņemta rezolūcija, kas ir domāta nacionālajām valstīm, – par personas datu aizsardzību katastrofās un lielās nelaimēs. Rezolūcija būtībā aicina visas valstis nacionālā līmenī sadarboties ar atbildīgajām institūcijām un valsts un nacionālās civilās aizsardzības plānos atrunāt rīcību, kas skar personas datus, to aizsardzību un izmantošanu ārkārtas situācijās. Šajā rezolūcijā minētas ir tieši lielas dabas katastrofas, kas pēc būtības attiecas... un citas katastrofas, kas attiecas uz visām ārkārtas situācijām, arī uz lielveikala *Maxima* gadījumu.

Labs piemērs, kā būtu jāstrādā arī pie mums, īstenojot šādas starptautiskas konferences rezolūcijas, ir Kanādas izstrādātie un regulētie atjaunojamie materiāli... regulāri atjaunojamie materiāli, kuru jau pašā ievadā ir minēts arī mērķis un pats būtiskākais – ka privāto datu aizsardzības likumi nedrīkst tikt uzskatīti par šķērsli vajadzīgās informācijas apmaiņai, kā arī nedrīkst tos izmantot kā attaisnojumu bezdarbībai.

Notikusī traģēdija Zolitūdē ļoti skarbā un smagā veidā parādīja, kur mums Latvijas likumos vēl ir trūkumi, kur neesam gājuši un nevēlamies iet līdzi pašsaprotamai pasaules praksei, kas balstīta uz starptautisko nozaru autoritāšu un zinātnieku argumentētiem pierādījumiem un ieteikumiem. Pēc traģēdijas es nosūtīju Datu valsts inspekcijai, tiesībsargam, Tieslietu ministrijai, Valsts kancelejai, Veselības ministrijai, Pacientu ombudam visus šos materiālus. Šodien ir pagājis gandrīz gads, taču neviena no šīm institūcijām, it sevišķi Datu valsts inspekcija, nav nākusi klajā ar kādu projektu. Man priekšā ir Straujumas kundzes parakstīta vēstule tiesībsargam un arī viņas dotais uzdevums Iekšlietu ministrijai – ņemot vērā lielveikala *Maxima* traģēdiju, izdarīt likumdošanas izmaiņas. Šo izmaiņu nav! Un tāpēc es aicinu arī mūs noteikt... neatliekami mainīties un pieņemt lēmumu, kādā veidā mēs drīkstam un vajag likumdošanā sakārtot šīs lietas, – par vajadzību mainīt likumdošanu, lai tā kalpotu nevis burtam, bet garam.

Paldies.

Es aicinu balsot "par" šo komisiju.

Sēdes vadītāja. Paldies.

Nākamais debatētājs – deputāts Kārlis Seržants.

K.Seržants (ZZS).

Jā, labdien, kolēģi! Zaļo un Zemnieku savienība atbalstīs šīs izmeklēšanas komisijas veidošanu tāpēc, ka mēs pārstāvam ļoti daudzas pašvaldības, un tieši pašvaldības ir visvairāk ieinteresētas, lai šajā jomā likumdošana būtu sakārtota. Mēs šobrīd pārstāvam arī Ekonomikas ministriju, kas tieši pārrauga būvniecības nozari, un var tikai secināt, ka šajā jomā likumdošana joprojām prasa uzlabojumus. Tāpēc, ja šī komisija spēs patiešām vienoties produktīvam darbam, tad, es domāju, šīs komisijas rekomendācijas būs gatavas uzklausīt ļoti daudzas institūcijas.

Es gan drusku palabošu Ločmeles-Luņovas kundzi. Šis nav bezmaksas pasākums, jo komisijā būs trīs amatpersonas un vismaz viens konsultants, pie liela darba apjoma – pat divi konsultanti, un šīs komisijas darbs maksās – nu, es tā rēķinu, – virs 2 tūkstošiem eiro mēnesī. Tāpēc būtu svarīgi, lai kaut kāds rezultāts arī būtu.

Kāpēc es to saku? Redziet, es te paņēmu līdzi pēdējo Saeimas izmeklēšanas komisijas, tas ir, Latvijas Krājbankas kraha izmeklēšanas komisijas, kurā mēs deviņi vai pat vairāk... laikam vairāk par 10 deputātiem strādājām, galaziņojumu uz 12 lapām, bet diemžēl arī šajā komisijā sākās pozīcijas un opozīcijas drusku spēlītes. Arī šajā komisijā! Nu, nedod Dievs, ja viena daļa gribēs pierādīt, ka vainīga ir valdība, bet otra daļa gribēs pierādīt, ka vainīga ir Rīgas dome, tad rezultāta, protams, nebūs. Tāpēc es tikai varu novēlēt šai komisijai patiešām atrast uzreiz kopēju valodu un produktīvi strādāt, lai šāds ziņojums, kāds man ir rokās, nepaliktu nenolasīts, jo pietiek vienam komisijas deputātam būt neapmierinātam ar to, kas šajā ziņojumā ir rakstīts, viņš šo ziņojumu neparaksta, un šis ziņojums ieguļas kādā no atvilktnēm, un visu šo cilvēku darbs un valsts līdzekļi ir izkūpējuši gaisā. Tāpēc izdariet secinājumus jau pirmajā savas komisijas sēdē!

Paldies.

Sēdes vadītāja. Paldies.

Debates slēdzu.

Līdz ar to mums ir jābalso par 36 deputātu iesniegto lēmuma projektu.

Lūdzu zvanu! Balsosim par lēmuma projektu "Par parlamentārās izmeklēšanas komisijas izveidošanu par Latvijas valsts rīcību, izvērtējot 2013.gada 21.novembrī notikušās traģēdijas Zolitūdē cēloņus, un turpmākajām darbībām, kas veiktas normatīvo aktu un valsts pārvaldes un pašvaldību darbības sakārtošanā, lai nepieļautu līdzīgu traģēdiju atkārtošanos, kā arī par darbībām minētās traģēdijas seku novēršanā"! Lūdzu balsošanas režīmu! Lūdzu rezultātu! Par - 84, pret un atturas - nav. Tātad lēmums pieņemts. Paldies.

Līdz ar to sēdes darba kārtība ir izskatīta un deputātiem ir jāreģistrējas.

Lūdzu zvanu! Lūdzu deputātu klātbūtnes reģistrācijas režīmu! Lūdzu rezultātu!

Vārds reģistrācijas rezultātu nolasīšanai Saeimas sekretāra biedram Gunāram Kūtrim.

G.Kūtris (12.Saeimas sekretāra biedrs).

Cienījamie kolēģi! Šodien sēdes beigās nav reģistrējušies: Valters Dambe, Ints Dālderis, Rihards Eigims, Marjana Ivanova-Jevsejeva, Ojārs Ēriks Kalniņš, Jānis Klaužs, Janīna Kursīte-Pakule, Inese Laizāne, Ilmārs Latkovskis, Edgars Putra, Valdis Skujiņš, Juris Viļums, Jānis Vucāns.

Sēdes vadītāja. Paldies.

Sēdi slēdzu.

**SATURA RĀDĪTĀJS**
**12. Saeimas rudens sesijas 5.(ārkārtas) sēde**
**2014. gada 11. novembrī**


Lēmuma projekts **"Par parlamentārās izmeklēšanas komisijas izveidošanu par Latvijas valsts rīcību, izvērtējot 2013.gada 21.novembrī notikušās traģēdijas Zolitūdē cēloņus un turpmākajām darbībām, kas veiktas normatīvo aktu un valsts pārvaldes un pašvaldību darbības sakārtošanā, lai nepieļautu līdzīgu traģēdiju atkārtošanos, kā arī par darbībām minētās traģēdijas seku novēršanā" *(Nr. 13/Lm12)***
**(Dok. Nr. 27)**

| | |
|---|---|
| Debates | - dep. A.Kaimiņš |
| | - dep. R.Ločmele-Luņova |
| | - dep. I.Sudraba |
| | - dep. M.Šics |
| | - dep. K.Seržants |
| **Reģistrācijas rezultāti** | |
| Nolasa | - Saeimas sekretāra biedrs G.Kūtris |


Balsojumi
Datums: 11.11.2014 14:56:15 bal001
Par - 84, pret - 0, atturas - 0. (Reģistr. - 86)
Balsošanas motīvs: Par parlamentārās izmeklēšanas komisijas izveidošanu par Latvijas valsts rīcību, izvērtējot 2013.gada 21.novembrī notikušās traģēdijas Zolitūdē cēloņus un turpmākajām darbībām, kas veiktas normatīvo aktu un valsts pārvaldes un pašvaldību ... (13/Lm12)